

อุทาหรณ์ก่อนทำผิด

เพราะรักจึงต้องบอก
บอกก่อนที่ใครบางคนจะทำผิด

ฉบับที่ ๒๔ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

แม่เหล็กมีขั้วบวกและขั้วลบ ขั้วเดียวกันจะผลักรัน ส่วนขั้วต่างกันจะดึงดูดเข้าหากัน ในหน่วยงานก็เช่นกัน จะมีคนหลากหลายรุ่นอยู่ร่วมกัน แต่หากให้แบ่งออกเป็น ๒ รุ่น ก็จะแบ่งได้เป็น “เด็กรุ่นใหม่ กับคนรุ่นเก่า” เด็กรุ่นใหม่ที่มาปฏิบัติราชการพร้อมกับเทคโนโลยีใหม่ๆ ทำอะไรรวดเร็ว แต่อาจใจร้อน และอดทนต่อความยากลำบากในการปฏิบัติงานได้น้อย กับคนรุ่นเก่าที่อาจจะไม่ค่อยถนัดเทคโนโลยี ทำอะไรได้ค่อนข้างช้า แต่มีความอดทนต่อความยากลำบากในการปฏิบัติงานได้อย่างยิ่งยวด คนรุ่นใหม่และคนรุ่นเก่า จึงควรจะเป็นแม่เหล็กต่างขั้วที่ดึงดูดเข้าหากัน ไม่ใช่ผลักรันออกจากกัน ต่างฝ่ายต่างต้องเรียนรู้ “สิ่งดี” หรือ “จุดแข็ง” ที่แต่ละฝ่ายมีอยู่ เพื่อความสงบสุขในการปฏิบัติราชการร่วมกันและสิ่งสำคัญคือ ผลสำเร็จของการปฏิบัติราชการ

คนรุ่นใหม่มีความรู้ทางเทคโนโลยี เช่น โปรแกรมคอมพิวเตอร์ซึ่งช่วยให้การทำงานรวดเร็วขึ้น ส่วนคนรุ่นเก่า ก็มีความรู้ และประสบการณ์ที่สะสมมาหลายปี รวมทั้งธรรมเนียมในการปฏิบัติราชการที่คนรุ่นใหม่ต้องเรียนรู้ แม้เป็นเรื่องเล็กๆ น้อยๆ ที่หลายคนมองข้าม เช่น วิธีการเสนองานต่อผู้บังคับบัญชา การติดต่อนีเอกสารแนบท้ายให้ดูเรียบร้อย สวยงาม เหมาะสมแก่การนำเสนอผู้บังคับบัญชา

คนรุ่นเก่ามีคุณค่าที่ต้องรักษาไว้ อย่าหมดไฟในการทำงาน トラบไตที่ยังคงปฏิบัติงานอยู่ในหน่วยงาน ต้องตั้งใจปฏิบัติงานอย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยการถ่ายทอดความรู้แก่คนรุ่นใหม่ซึ่งเป็นอนาคตสำคัญของหน่วยงาน หน่วยงานจะมีความก้าวหน้าหรือไม่ ขึ้นอยู่กับคนสองรุ่นนี้ คนรุ่นใหม่ควรช่วยสอนเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานให้แก่คนรุ่นเก่า ส่วนคนรุ่นเก่าก็ต้องนำประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมาเกือบทั้งชีวิต ถ่ายทอดให้แก่คนรุ่นใหม่ เช่น ธรรมเนียมในการปฏิบัติงาน และต่างฝ่ายต้องยอมรับว่า หากมีความตั้งใจจริง ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาได้ คนรุ่นเก่า จะต้องไม่ปฏิเสธงาน “พิมพ์ word ไม่ได้ ทำ excel ไม่เป็น หัวหน้าเอาไปทำเองแล้วกัน หรือไม่ก็ให้เด็กใหม่ทำไป” และคนรุ่นใหม่ จะต้องเรียนรู้แนวปฏิบัติงานที่ถูกต้องจากคนรุ่นเก่า เมื่อมีคนทักท้วง ไม่ควรพุดว่า “ก็เห็นทำกันมาแบบนี้” สิ่งที่ทำต่อๆ กันมาอาจจะเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องก็ได้

รู้หรือไม่ว่า...

รู้หรือไม่ว่า การเขียนชื่อ โดยไม่มีนามสกุลต่อท้าย จะไม่ใช่เครื่องหมายไปยาลน้อย (๓) ต่อท้ายชื่อ เช่น นางสาวน้อยหน้า ตระกูลดี ที่ถูกต้อง จะเขียนเพียง นางสาวน้อยหน้า เท่านั้น โดยไม่ต้องมีเครื่องหมายไปยาลน้อย ต่อท้าย เป็นนางสาวน้อยหน้าฯ การใช้ไปยาลน้อยจะต้องใช้กับสิ่งเดียวกันที่เขียนไม่จบ จะเขียนชื่อแล้วใช้ไปยาลน้อย นามสกุลไม่ได้ เพราะชื่อกับนามสกุล เป็นคนละสิ่งกัน

การพิมพ์คำต่อเนืองที่จะยกไปพิมพ์หน้าถัดไป บริเวณมุมล่างด้านขวาของเอกสาร จะไม่ใช่เครื่องหมาย / ... ดังตัวอย่าง

ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาได้ คนรุ่นเก่า จะต้องไม่ปฏิเสธงาน “พิมพ์ word ไม่ได้ ทำ excel ไม่เป็น หัวหน้าเอาไปทำเองแล้วกัน หรือไม่ก็ให้เด็กใหม่ทำไป” และคนรุ่นใหม่ จะต้องเรียนรู้แนวปฏิบัติงานที่ถูกต้องจากคนรุ่นเก่า เมื่อมีคนทักท้วง ไม่ควรพูดว่า “ก็เห็นทำกันมาแบบนี้” สิ่งที่ทำต่อๆ กันมาอาจจะเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องก็ได้

รู้หรือไม่ว่า... ✓
/ รู้หรือไม่ว่า... ×

รู้หรือไม่ว่า การเขียนชื่อ โดยไม่มีนามสกุลต่อท้าย จะไม่ใช่เครื่องหมายไปยาลน้อย (๓) ต่อท้ายชื่อ เช่น นางสาวน้อยหน้า ตระกูลดี ที่ถูกต้อง จะเขียนเพียง นางสาวน้อยหน้า เท่านั้น โดยไม่ต้องมีเครื่องหมาย

หากคนรุ่นใหม่และคนรุ่นเก่า ผนึกกำลังเข้าหากัน เหมือนแม่เหล็กต่างขั้วกัน สิ่งที่ได้รับกลับมาคือความสำเร็จในการทำงาน งานราชการจะเป็นไปด้วยความรวดเร็ว และไม่ล่าช้า การปฏิบัติงานล่าช้า อาจเป็นความผิดวินัยได้ ส่วนกลุ่มวินัยเอง เมื่อเขียนอุทธรณ์เสร็จ ก็ต้องจัดการงานคดีที่ค้างค้างอยู่ เพื่อไม่ให้ล่าช้า เพราะกลุ่มวินัยก็อาจถูกดำเนินการทางวินัยได้เช่นกัน

ด้วยรักจากใจกลุ่มวินัย เพราะรักจึงบอก บอกก่อนใครบางคนจะทำผิด

จัดทำโดย : กลุ่มวินัย กองบริหารทรัพยากรบุคคล กรมคุมประพฤติ
นางสาวปิยพร ภารศิลป์ นิติกรชำนาญการพิเศษ
นายกฤษฎา กนกกุลชัย พนักงานคุมประพฤติปฏิบัติการ
นายกีรติ เอียดตรง นิติกรปฏิบัติการ